

Hlas mládeže

Vydává občanské sdružení Dělnická mládež. Šéfredaktor: Jakub Svoboda. Ročník V., číslo sedmé. Adresa Hlasu mládeže: Dělnická mládež, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6.

WEB, e-mail: hlas.delnickamladez.cz, svoboda@delnickamladez.cz
Bankovní konto: 228 787 719 / 0300. Foto a reprodukce: Archiv Hlasu mládeže. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 19540. Tento výtisk je zdarma.

„Věřím tomu, že mladým lidem dnes není jedno, v jakém stavu se nachází naše země“, říká Jan Kuřec

Dvaadvacetiletý student a předseda místní organizace Dělnické mládeže v Ostravě přijal nabídku redaktora našich novin a souhlasil s tím, že mu odpoví na několik otázek, týkajících se jak jeho samotného, tak i jeho působení v jediné mládežnické pro národní organizaci na české scéně a jejich výsledcích ve východním cípu republiky. Komunikace s tímto mladým, příjemným a cílevědomým člověkem proběhla bez problémů a její výsledek si tak můžete přečíst v níže uvedeném rozhovoru.

Hlas mládeže: Začal bych otázkou, která napadne asi každého jako první. Jak jsi se dostal k Dělnické mládeži (DM) a čím tě toto sdružení oslovilo?

Jan Kuřec: O existenci Dělnické mládeže se v okruhu národně smýšlejících lidí v Ostravě samozřejmě vědělo, jelikož zde už delší dobu fungovala místní organizace. Zaujalo mě to, že se jedná o sdružení lidí, kteří se nebojí své názory prezentovat veřejnosti, a které dává mladým aktivistům možnost smysluplné činnosti ve prospěch národního hnutí.

Hlas mládeže: Určitě ses zajímal o dění na politické scéně i ve veřejném životě již před vstupem do DM. Jak se tento zájem projevoval?

Jan Kuřec: O veřejné dění jsem se samozřejmě zajímal již dříve. Účastnil jsem se sice nacionalistických akcí, ale až členství v Dělnické mládeži dalo těmto snahám konkrétní smysl, řád a možnost do veřejného dění aktivně promluvit.

Hlas mládeže: Řekni mně i čtenářům něco o sobě, aby si mohli udělat představu o tom, kdo jsi, jaké máš zájmy apod.

Jan Kuřec: Jsem dvaadvacetiletý student českých dějin na Ostravské univerzitě, což vychází z mého zájmu o historii. Narodil jsem se v Ostravě, kde také celý život žiji. Kromě již zmíněné historie patří mezi mé zájmy četba, společenské dění a taky fotbal, dnes už jen pasivně.

Hlas mládeže: Jak je možné, že dvaadvacetiletý student bez okolků vstoupí do DM a chce měnit dění okolo sebe a na druhé straně je spousta takových, kteří se k nám nepřidají, i když jsou názorově na stejné linii? Často říkájí, že se bojí represí nebo třeba problémů ve škole. Jak se k takovému názoru stavíš a měl jsi nějaké problémy ve škole nebo jinde kvůli členství v DM?

Jan Kuřec: Já osobně jsem ve škole žádný problém neměl, ale taky jsem se již s takovými obavami setkal. Vždycky zdůrazňuji, že jsme řádně registrované občanské sdružení, a proto jsou tyto obavy plané. Bohužel, za naše nepohodlné názory jsme si vysloužili velikou nepřízeň médií, která se starají o to, abychom v očích veřejnosti vypadali jako co nejhorší zločinci. Nezbyvá než proti tomuto mediálnímu obrazu trpělivě bojovat takovými „teroristickými“ činy, jako je například pomoc zvířatům v útulku, ekoakce a další aktivity. Na to se snažíme v Ostravě klást co největší důraz.

Hlas mládeže: Ovlivnil tě nějak vstup

do DM?

Jan Kuřec: Působení v DM mě pozitivně ovlivnilo v tom směru, že jsem nabral zkušenosti s prací v kolektivu mladých lidí a získal jsem určitý pocit zodpovědnosti. V neposlední řadě jsem také poznal spoustu nových kamarádů, mezi kterými se cítím dobře.

Hlas mládeže: Jistě ses za tu dobu, co se pohybuješ v nacionalistických kruzích, zúčastnil spousty různých akcí. Vzpomeň si na nějakou, která ti čimkoliv utkvěla v paměti?

Jan Kuřec: Ze všech akcí, kterých jsem se účastnil se mi asi nejvíce líbila demonstrace proti politickým procesům v ČR 17. listopadu 2011 v Praze, protože si myslím, že v dnešní době, kdy jsou mladí lidé souzeni za své názory mají takovéto akce obzvlášť velký význam.

Hlas mládeže: Žiješ v Ostravě, ve východním cípu republiky. Jaký máš vztah k tomuto městu a k lidem, kteří zde žijí?

Jan Kuřec: Ano, jsem ostravák a jsem na to taky náležitě hrdý. Život v tomto průmyslovém regionu nikdy nebyl lehký, proto někomu mohou místní obyvatelé připadat na první pohled nepřístupní až drsní, ale v jádru jsou to milí a dobrosrdeční lidé. Navíc většína republiky má o Ostravě stále zkruslenou představu, že se jedná o špinavé, nekulturní město – tak tomu v žádném případě už dávno není!

Hlas mládeže: Ptám se proto, že ses poměrně nedávno dostal do pozice předsedy místní organizace DM v Ostravě a je tedy na tobě pracovat s místními a cílit na témata, která jsou pro zdejší lidi aktuální a důležitá. Jak si myslíš, že se ti tohle daří?

Jan Kuřec: Žiju tady celý život a myslím si, že vím, co místní lidi trápí. Prvním krokem je tyto problémy pravdivě pojmenovat, a je mi jedno, zda-li budu politicky korektní nebo ne. Poté bychom měli oslovit mladé lidi, aby nebyli lhostejní a o těchto problémech přemýšleli. Na rozdíl od tzv. mainstreamu se nevyhýbáme žádným společenským tématům a snažíme se jít přímo k věci. Zhodnotit jak se nám to daří si opravdu netroufám, říká se, že člověk by se sebou neměl být nikdy spokojený.

Hlas mládeže: Mluvíš o oslovení mladých lidí. V souvislosti s tím bych se tě chtěl zeptat na akci Školní dvůr. Můžeš lidem přiblížit o co jde a zároveň jaké máš s tímto projektem zkušenosti u vás v Ostravě?

Jan Kuřec: Přiznám se, že akce školní dvůr patří k mým oblíbeným aktivitám v rámci DM, a to asi hlavně proto, že máme možnost oslovit mladé lidi bezprostředně na uli-

ci u jejich středních škol a diskutovat s nimi. Tito kluci a holky pak zjišťují, že zdaleka nejsme takoví jak se nás snaží popsat média, a že na většinu našich názorů se s mladými lidmi shodneme. Neříkám, že bychom se vždy setkali s pozitivní odezvou, vždycky se najde někdo, kdo se s námi odmítne bavit, ale takových lidí je většinou málo. To, že s námi mladí lidé souhlasí, potvrzují například i výsledky studentských voleb, kdy Dělnická strana sociální spravedlnosti již podruhé za sebou výrazně uspěla.

Hlas mládeže: Kolektiv, který jste v Ostravě vytvořili je asi něčím výjimečný. Je za vámi v posledních měsících vidět hodně práce. Čím to je?

Jan Kuřec: Jsme tady výborná parta kamarádů, známe se již dlouho a máme konkrétní cíle, které nás spojují. Všichni si uvědomujeme, že pasivitou jich nikdy nedosáhneme a proto se každý z nás snaží udělat co nejvíce, ale vždy je ještě co zlepšovat.

Hlas mládeže: Jaké máte v Ostravě plány do budoucna?

Jan Kuřec: V novém roce bychom chtěli

li zopakovat povedené akce z roku uplynulého, jako byl například „školní dvůr“, ekoakce a péče o přírodu v našem bezprostředním okolí a nadále bychom chtěli spolupracovat s ostravským útlukem pro nemocná a raněná zvířata. Také bych chtěl dosáhnout toho, aby se naše buňka zúčastňovala všech událostí pořádaných DM po republice v maximálním počtu, což se ne vždy úplně dařilo. Samozřejmě je pak to, že se všichni budeme aktivně podílet na událostech konaných v Ostravě a okolí. Musím také zmínit, že chceme přijít s něčím novým, vymyslet něco originálního, něco, co by repertoár našich aktivit obohatilo.

Hlas mládeže: Co by jsi chtěl vzkázat čtenářům Hlasu mládeže?

Jan Kuřec: Věřím tomu, že mladým lidem dnes není jedno, v jakém stavu se nachází naše země. Proto nezbývá než každého vyzvat, aby svůj nesouhlas nedával najevo jen v diskuzích na internetu, sociálních sítích, nebo v hospodě u piva. To je totiž přesně to, co současnému zkorumpovanému režimu nejvíce vyhovuje. Nebojte se nás kontaktovat, a postavte se za náš národ společně!

Soběstačnost člověka = základní kámen svobody

Lidskou existenci odnedařna provází touha člověka po svobodě. V praxi se pak taková přirozená touha projevuje především jako snaha o maximální soběstačnost a minimalizaci závislosti na druhých.

Pokud se ohlédneme za vývojem lidstva na evropském kontinentě, zjistíme, že jednotlivé rodiny, kmeny i národy fungovaly na sobě víceméně nezávisle, a tedy soběstačně. Rodiny pracovaly na svém pozemku, tvořily podle svých možností hodnoty a nadhodnoty, které mohly směňovat za zboží, které jim naopak scházelo. Tento koloběh předával otec synovi, z pokolení na pokolení, jež tak mohly žít soběstačně, nezávisle a svobodně. Člověk závislý na půdě a vlastní práci sloužil jen sám sobě. Sám sobě ovšem neznámý, a to je důležité, že byl k okolí netečný. Dokázal ocenit potřebnost práce druhých a chápal nutnost i prospěšnost rovnocenné spolupráce.

Budování trvalých hodnot, jejich předávání potomkům, hospodářská spolupráce, to je neměnný smysl lidské existence, který neplatí jen u jednotlivců nebo rodin, ale také u národů i lidstva samého. Suverénní soběstačný národ však nesmí zůstat pouhou vzpomínkou, ale musí nám být vizí!

S přicházející technizací společnosti, shodou okolností stupňující se v souladu se vzrůstajícím vlivem svobodných zednářů, se začínají v 18. a 19. století přetřhávat tradiční zvyklosti fungování rodinných spolků. Li-

dě se stěhují za prací do měst a začínají pracovat nikoli bezprostředně pro sebe, ale pro velké společnosti, přičemž jsou přímo závislí na almužně, jakou se jim uvolí zaměstnavatel darovat. S vyrobenou nadhodnotou už nemožnou pracovat jednotlivci, kteří ji vyrobili, ale ta zůstává jejich zaměstnavatelům.

Společnost se začíná nepřírovně dělit na chudé a bohaté, na dělníky a kapitalisty, a vlastně na otroky a jejich pány. Taková situace dává vzniknout mnoha socialistickým hnutím, avšak Marxovi následovníci nadávající na nerovnost ve společnosti nahlíží na problém příliš tabulkově. Nepřirozené třídní rozvrstvení společnosti chápou jako rozvrstvení trvalé a přitom přehlíží jediné přirozené rozvrstvení lidstva mezi národy a rasy se svými specifickými vlastnostmi. Tím socialistická hnutí už předem odsu-

zuji k neúspěchu.

Dnes, po dvou světových válkách a pádu komunistického bloku, se ocitáme v situaci, kdy zotročení naprosté většiny lidí je pouze logickým důsledkem fungování společnosti, ve které jsou peníze jakýmsi novým nábožstvím. Vše je o to horší, že provedení tobrilantního plánu hrstky novodobých otroků bylo tak dokonalé, že

naprostá většina dnešních otroků si ani svoje postavení neuvědomuje a je vděčná za to málo, co má, s vřelými slovy: „Vždycky může být hůř“.

Celou situaci si můžeme ilustrovat na fenoménu dneška – na hypermarketech. Jak jsou přeci skvělé – veškeré zboží na jednom místě, kulturní vyžití pro celou rodinu, co víc si přát? Ale za jakou cenu?

Přehlédneme fakt, že „kultura hypermarketů“ je pouze pozlátkem přispívajícím

k morální degeneraci lidí. Už první a přitom základní problém tkví ve skutečnosti, že se jedná vždy o společnosti tzv. cizí. Lidé ve vedení nemají tedy žádný vztah ke svým zaměstnancům. V rodinném podniku bude vždy lépe postarano o zaměstnance, kteří jsou členy vaší rodiny. I v podniku, kde existuje nějaké (třeba národní) pouto mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, existuje i předpoklad lepšího a spravedlivějšího zacházení.

Odtud vychází naše snaha podporovat domácí malé i střední podnikání. Uvnitř velkých nadnárodních řetězců se logicky utvářejí dvě neprodyšné kasty – manažeři a zaměstnanci, páni a otroci. Se zaměstnanci je zacházeno jako s největším pöblem, výše odměny za práci vůbec není odvislá na odvedené práci, je fixní a veškerá nadhodnota teče do rukou řetězce. Na pozici jednoho zaměstnance čeká vždy hned několik dalších zájemců, a to ho si jsou vědomy obě strany. Třešničkou na dortu je fakt, že naprostou většinu spokojených zákazníků tvoří stejní otroci zaměstnaní u podobných vykořisťovatelů a nevědomě tak pomáhají hlídat vlastní okovy pevně utažené.

Naším ideálem jsou soběstační lidé tvořící svobodný národ. Národ, který bude nezávislý a suverénní v rámci hospodářsky spolupracující svobodné Evropy.

Revoluce – Evropa – svoboda

Erik Lamprecht, předseda DM

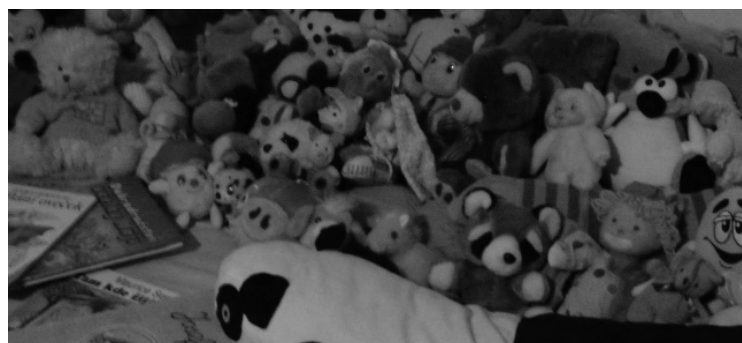

Dětské oddělení ostravské nemocnice bylo obdarováno Dělnickou mládeží

V minulém týdnu se ostravská Dělnická mládež po předchozí domluvě s vrchní sestrou dětského oddělení Městské nemocnice Ostrava – Fifejdy vydává tomuto oddělení předat hračky pro děti. Během sbírky, kterou jsme organizovali nejen mezi členy, ale i mezi dalšími nacionalisty, jsme nashromáždili 5 pytlů většinou plyšových hraček, v menším množství pak panenky, knihy a společenské hry.

V nemocnici nás uvítala usměvavá vrchní sestra, která nám poděkovala a ujistila nás, že hračky u nich na dětském oddělení najdou dobrého využití, proto se s dobrým pocitem rozcházíme. Díky patří nejen aktivistům, kteří šli přímo do nemocnice, ale hlavně děkujeme všem těm, kteří se do sbírky zapojili!

Jan Kuřec, předseda MO DM Ostrava

Dělnická mládež vstoupila na půdu Parlamentu

Nebojte se, nevzali jsme sídlo vlády České republiky ztečí se zbraní v ruce, ani se nám jiným způsobem v mimovolebním období nepodařilo Parlament obsadit. To jen Dělnická mládež uspořádala pro své členy plánovanou prohlídku prostor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky s výkladem.

Dělnická mládež je občanské sdružení fungující především na kulturní bázi. V souladu s naším programem uklízíme přírodu, pomáháme zvířatům i potřebným. A v neposlední řadě vzděláváme sami sebe, tak jako naposledy – při prohlídce Parlamentu a následných toulkách po architektonických památkách Prahy.

Vzhůru do Parlamentu

Prohlídka byla plánována už nějakou dobu dopředu, a tak jsme se mohli těšit dlouho předem. V den prohlídky se scházíme před vchodem do Informačního střediska Poslanecké sněmovny, načež se nás po vstupu do-

vnitř ihned s úsměvem ujímá energická paní, která nás má provázet po zbytek skoro dvouhodinové doby, během které jsme se mohli seznamovat s prostory a historií Parlamentu ČR. Samotná prohlídka začala krátkým filmem o historii ústředního orgánu parlamentní demokracie.

Potom už jsme se mohli vydat přes vstupní kontrolu do rozlehlého komplexu paláců, ve kterých sídlí kanceláře, jednací sál i další místnosti pro nejrůznější využití. Dozvěděli jsme se vše o historii budov, ale viděli jsme třeba i pověstnou poslaneckou kantýnu, takže si každý přišel na své a nikdo z nás rozhodně nemůže litovat své účasti na prohlídce.

Přestože však prohlídka byla poučná, nepřesvědčila nás příliš o ušlechtilosti tohoto orgánu a především o počestnosti volených zástupců, kteří v něm mají zastupovat zájmy lidu. Jak jsme se dozvěděli, tak se ani nikdo ne-

tají tím, co je dnes veřejným tajemstvím. Totiž že poslanci se při svém rozhodování neřídí vůlí občanů, kteří jim prostřednictvím voleb dali svůj mandát, ale především vůlí nejrůznějších lobbistů či kmotrů. V České republice zkrátka už 23 let vládou peníze, nikoli národ.

A co je to ta architektura?

Takový podtitul měla druhá polovina našeho kulturov naplněného dne. Jelikož na předcházející prohlídce Parlamentu přijeli i několik mimopražských členů, rádi jsme uvítali naskytuvší se možnost procházky Prahou se zaměřením na architekturu některých pražských budov. Výkladu se ujal jeden náš v oboru zběhlý člen, a tak jsme mohli poznávat stopy renesance, baroka i kubismu v ulicích Prahy. Jen více takových dní plných poznání.

„Národ, který nezná svoji minulost, nemá právo ani na svou budoucnost.“

Erik Lamprecht, předseda DM

Clintonová oznámila, že Spojené státy poskytnou dalších 45 milionů dolarů syrským povstalcům

Spojené státy oznámily, že budou postupně uvolňovat dalších 45 milionů dolarů (v přepočtu více než 855 milionů korun) zahraničně podporovaným ozbrojeným skupinám bojujícím proti vládě syrského prezidenta Bašara al-Assada. Americká ministryně zahraničí učinila toto prohlášení v pátek 28.9.2012 na setkání ministrů zahraničí tzv. Skupiny přátel Sýrie v New Yorku.

Clintonová sdělila, že 30 milionů z této částky půjde sice na humanitární pomoc v oblasti, ale zbývajících 15 milionů dolarů má být využito na – jak sama říká – „podporu občanských opozičních skupin“. Spojené státy již poskytly okolo 25 milionů dolarů ozbrojeným skupinám na nákup vojenské nebojo-

vé techniky, jako jsou například komunikační zařízení. Na vyzbrojování syrských povstalců se podílí i některé evropské a arabské státy.

Sýrie prožívá nepokoje od března roku 2011. Damašek tvrdí, že hnacím zdrojem nepokojů a násilností jsou ozbrojení teroristé, sabotéři a bandité, zatímco opozice ze zabití lidí obviňuje bezpečnostní složky státu. Západní státy požadují, aby prezident Assad odstoupil, proti čemuž se silně postavilo Rusko a Čína.

Syrská vláda tvrdí, že chaos je zorganizovaný zvenčí a existují zprávy o tom, že velká část ozbrojenců nejsou Syřané, ale cizí státní příslušníci, zejména občané Egypta, Alžírka, Saudské Arábie a Afghánistánu.

-jak-

Evropský parlament znovu řeší Benešovy dekrety

V Bruselu se opět otevírají takzvané Benešovy dekrety. V reakci na maďarskou petici namířenou proti usnesení slovenské Národní rady z roku 2007 o jejich neměnnosti se ve čtvrtek petiční výbor Evropského parlamentu obrátil na Bratislavu. Chce po ní, aby její zástupci přijeli okolnosti deklarace vysvětlit.

Prezidentské dekrety po druhé světové válce v Československu mimo jiné omezily občanská a majetková práva německé a maďarské menšiny.

Jeden z maďarských europoslanců, Zoltán Bagó z vládní strany Fidesz, doporučoval i vyslání zvláštní mise, která by na Slovensku

sama situaci prozkoumala. O tomto návrhu se zatím nerozhodlo.

Usnesení, které před pěti lety podpořili i poslanci slovenské opozice s výjimkou Strany maďarské koalice (SMK), vyvolalo velmi kritické a odmítavé reakce maďarských politiků.

Slovenský parlament přijal deklaraci o „Benešových dekretech“ v září 2007; podobné usnesení schválili v roce 2002 i čeští poslanci. „Nemyslím si, že by bylo správné politickým rozhodnutím přepisovat historii,“ řekl k čtvrtému jednání petičního výboru český europoslanec Jan Zahradil.

-zdv-

Docházka některých senátorů je žalostná

Ve skupině 81 senátorů se nachází spousta takových, kteří nemají na svoji práci čas kvůli jiným záležitostem. Například Tomáš Töpfer z ODS se mimo práce v horní komoře parlamentu věnuje řízení Divadla na Vinohradech či herectví.

Tomáš Töpfer se kvůli nepolitickým činnostem nemůže naplno věnovat své práci v Senátu, a proto je podle sdružení KohoVoliteu jedním ze senátorů s nejhůřší docházkou. Byl přítomen jen u 59% hlasování.

Nejhůřším senátorem, respektive senátorkou, je však Daniela Filipiová z ODS, která se od svého zvolení zúčastnila pouze 35%

hlasování, čímž vyhrála pomyslné první místo. V žebříčku největších absentérů se na druhém místě umístil Alexandr Vondra, rovněž z ODS, který hlasoval v 45% případech a Jiří Čunek v závěsu s necelými 50% hlasování.

Bohužel, zákon nijak neomezuje senátory v tom, aby se nemohli věnovat jiným pracím a aktivitám, i když to jasně omezuje jejich činnost v samotném Senátu, do kterého byli zvoleni. To znamená, že také není nikde psáno, jak se má senátor své práci věnovat a proto se bohužel často stává, že senátorská pozice je brána spíš jako přívýdělek namísto služby lidem.

-jas-

Fosforeskující drůbež, posypová sůl v potravinách, hlodavci v pečivu... S pádem režimu přišel i pád zemědělství. Jak dlouho si tuhle změnu necháme líbit?

Bývaly doby, kdy byly výhradně české potraviny v obchodech samozřejmostí. Dnes jsme závislí na nekvalitních potravinách, často ze zahraničních skládek. Z kvalitní orné půdy se stávají stavební pozemky, nebo se na ní pěstuje všudypřítomná řepka olejka. Úroda je rok od roku horší a podpora zemědělců od státu je mizivá. Není proto divu, že se potraviny, které bychom si za normálních okolností byli schopni vypěstovat sami, dováží.

V současné době se stále více dováží vepřové a drůbeží maso, a to i z takových zemí, jako je Belgie či Španělsko. S vejci a zeleninou na tom také nejsme zrovna nejlépe. Od roku 1989 a vstupu do EU naše potravinová soběstačnost neustále klesá. Propad se také týká tradičních plodin – brambor.

Současná situace ohrožuje stabilitu země. Důvodem je jak v důsledku absence domácí produkce – například stavy prasat jsou na nejnižší úrovni od roku 1921, nyní dovážíme více než polovinu tuzemské spotřeby –, tak i vlivem politiky velkých obchodních řetězců, které dovážejí výrobky z méně hodnotných partií.

To, co si ještě dokážeme vypěstovat, je hovězí maso, obilí a mléko. Bohužel, ani tady nemůžeme jásat. Surovina se vyvážá do zahraničí a dováží se již hotový výrobek – například 40% sýrů. O české potraviny tedy nemůže být řeč.

Drůbeží maso se dováží hlavně z Polska a Brazílie. Kvalitu může český spotřebitel okusit v obchodních domech dnes a denně. Dovoz se zvýšil o 17 procent. Stavy drůbeže jsou totiž historicky nejnižší.

Z těchto odstrašujících faktů vyplývá, že nás zdražování nemine. Letos, jako poslední dobou každý rok, nebyla velká úroda. Například mouka má být podle očekávání až o čtvrtinu dražší.

Záleží jen na nás, zda-li budeme i nadále dávat prostřednictvím vlády přednost fosforeskující drůbeží, či shnilé zelenině a ovoci, nebo konečně vsadíme na kvalitní české potraviny.

-lrf-

Naše tvorba: Transparenty

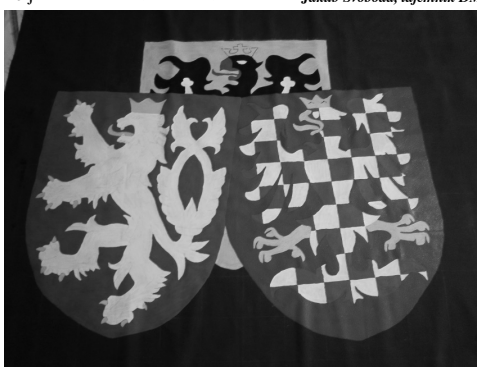
Tvorba propagačních materiálů a tedy i transparentů, je pro sdružení, jako je Dělnická mládež, životně důležitá. Proto můžete při četných demonstracích, pochodech, manifestacích nebo jiných setkáních aktivistů z našeho sdružení často zahlédnout nějaký z našich vlastnoručně vyrobených transparentů, na který jsme také patřičně hrdí.

Jednou z náplní práce Dělnické mládeže je upozorňovat na nepravosti kolem nás. Ať se jedná o nespravedlnost vůči srbskému lidu nebo o naši nespokojenost s nastavením systému, ve kterém nám vládnou lobbisté a bankéři, vždy cítíme potřebu vyrazit do ulic, strhnout na sebe pozornost veřejnosti a dát hlasitě najevo, že se nám nelíbí všudypřítomná nespravedlnost. Hlasitým projevem v našem případě však není myšlen pouze křik a skandování, ale také do očí bijící transparenty s hesly, která popisují ústřední myšlenku celého protestu.

Kosovo je Srbsko, mládí vpřed, stop vládě peněz – přesně takováto hesla se objevují na našich transparentech, které často tvoří čela stohlavých průvodů. Než se však kterýkoliv z transparentů dostane do centra dění, musí se nejprve sejít parta kamarádů s menším či větším uměleckým nadáním a na pár dní spojit svoje úsilí.

Každý z tvůrců si uvědomuje, že z naší práce musí vyplynout transparent té nejvyšší kvality, je to přece část prezentace našeho sdružení před lidmi, a my nehodláme nic ponechat náhodě. Ti schopnější malují podle předlohy písmena i obrázky, ti méně zdatní vybarvují. Neděláme to pro peníze ani pro slávu. Naši odměnou je pocit z dobře vykonané práce, když spatřujeme naše dílo v novinách a na internetu, stejně jako statisíce dalších lidí.

Jakub Svoboda, tajemník DM

Kontakty

Dělnická mládež, Ciolkovského 853, P. O. BOX 3, 161 00 Praha 6

Úřední sekretariát DM

Předseda: Erik Lamprecht
E-Mail: info@delnickamladez.cz
Tajemník: Jakub Svoboda
E-Mail: svoboda@delnickamladez.cz
Hlavní pokladník: Jiří Dudák
E-Mail: dudak@delnickamladez.cz

Místní organizace DM

Brno, předseda: Zdeněk Vašíček
E-Mail: dm.brno@Safe-mail.net
Ostrava, předseda: Jan Kuřec
E-Mail: dm.ostrava@Safe-mail.net
Praha, předseda: Pavel Szudár
E-Mail: dm.praha@Safe-mail.net
Opava, předseda: Monika Sonková
E-Mail: dm.opava@Safe-mail.net
Pardubice, předseda: Jan Tvrdek
E-Mail: dm.pardubice@Safe-mail.net
Poděbrady, předseda: Dominik Hromádka
E-Mail: dm.podebrady@Safe-mail.net

PŘIHLÁŠKA

Příjmení: Jméno:

Datum narození:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

..... Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické mládeže. Slibuji, že budu dbát o dobré jméno sdružení a získávat jeho podporu u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická mládež, PO BOX 3, 161 00 Praha 6. Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará).

Podpořte mladé hnutí

Žádáme všechny členy DM, stejně tak i naše příznivce z DSSS nebo bezpartijní, podpořte naše sdružení libovolnou částkou na činnost. Můžete tak učinit zasláním na náš bankovní účet:

228 787 719 / 0300

Děkujeme.

Předsednictvo DM